

ממה דלא כחזי צדיק ע"כ פירש"י שעכ"פ יש לנו
בנין אב שנוכל ללמוד מהבאים שבענין של פאת זקן
בישראל הוא דומה לפאת זקן שצבאים דענין גילוח
שיש בו השתתף.

והנה אמת שיש כמה שיטות וגם במספרים כעין
חצר אסור. עיין בב"י יו"ד סי' קפ"א וכן
נזכר בשו"ע שם שיש לחוש לשיטת זו אמנם כידוע
שהשיטה שהביא המחבר לדעת ראשונה פתח הוא
העיקר להלכה וכחזר בחלקת מחוקק (הה"ע סי' ח')
א"כ להלכה לריבין לפסוק דחצר דוקא (אמנם אם
שאלין אחי אני מחזיר להשואל ואומר לו שצו"ע
כ' שיש לחוש ולאסור גם במספרים כעין חצר). אמנם
ברור שעיקר הלוא לענין מלקוח אינו אלא בעשר וכב"ג
רוצה לחדש שאם נלמד מצנין אב אז חצר לאו דוקא
וא"כ לקין אפילו על מספרים כעין חצר וזה לא
שמענו (ואין לומר דעל בנין אב אין לקין דהא עיקר
הלוא מפורש בקרא וכב"ג אינו אלא גילוי מילתא).

(ויש שיטת הרא"ה בספרו ס' החינוך שכ' שגם
מספרים כעין חצר אסור ומשמע דמה"ח
אסור להחנינוך, ומ"מ גם לדידי אין לקין כ"א על
חצר ובעת אין ספרים לפני כי אני בקרית חילוח ולא
כחנתי אלא לפי זכרוננו בס"ד).

ובעיקר הענין צוודאי הוא כמו שכתב ידיו ברב
הגאון הגדול ר' פישל סופר שליט"א שאין
חילוק כלל בין טללער מאשין לאותה המכונה שזכרנו
עפ"י כח העלעקטרי, וכיינו למי שמחיר לעצמו
להעביר זקנו ע"י טללער מאשין יוכל להתיר לעצמו גם
בהמכונה ע"י כח העלעקטרי כי דא ודא אחת הוא
שאנו משחית אלא מגלח כאשר הוכחנו לדעת כפי
שהראו המטנה לפנינו. אמנם לריבין לדקדק ולראות
אופן המכונה כי אולי יש שינויים בהמכונות ואז לריבין
לברר המעשה של אותה המכונה והכלל בזה שצריכין
לעיין בהמכונה אם היא מספרת בשני סכמים בצד
העליון עם לך החמתון יחד שאז הוא בתורת גילוח
ומותר מעיקר הדין ואם יש לחוש שאינה חותמת רק
בצד אחד בסכין אחד לצד זה וודאי אסור ונזהר לצד
הדבר תלוי כ"ג ברור בס"ד.

ובפניי שם כי ג"כ דנקטתם כיו חיבור לענין שאוב
ורבין.

ולזה אם בענין נחון יש לסמוך בבב"ג להקל לפי
שעב עד שירחיב ד' להקבלה ואז יתקנו
צאופן שהמשכה תהי' צשוה כמו שהוא בעלמא צרוב
המקלות.

וד' יעבר עלינו רוח עברכ כאו"י העבורה
וכפחירת ידידו בלוגית.

יונתן שטייף

סימן עח

בין המארים ישנו נחלם בלג מארים כצוד
ידיי ברב הגאון הגדול מעוז ומגדל ז"ר
יפ"ח כש"ח מריה ר' אברהם צבי
אונגאר שליט"א, ראב"ד דק"ק קאפו-
וואר יפ"א.

אחד שה"מ קראתי מכתבו עם דביח שרצה לחדש
בענין לאו דהשתתף פירא ועברתי על כל
דבריו על מה דחידש שיח' חילוק בין שני לשונות
ברש"י קידושין ל"ב ד"ב אם כן אם נלמד דענין חצר
מגז"ש או מצנין אב וחידש כיג שאם נלמד מצנין
אב אז חצר לאו דוקא ואם נימא עפ"י גז"ש אז
חצר דוקא ועפ"י חילוק זה צנח כל יסודו נגד מה
שקיי"ל דאינו חייב אלא בחצר, ולא נראה דבעת
שכ' רש"י איך צננין אב הוא פשוט דלא ניתא לי
למר שזכרנו בגז"ש פאת פאת טון דלא כחזי פאת
בישראל דהא עתה אנו קיימין דלא נכתוב פאת
בישראל אלא יכתוב ולא משחית את שצוקך אלא
שחש לער שחשוב כאילו הי' כתוב פאת דקאי על
ריש דקרא דכתיב פאת ראשכם וכ"כ רש"י צפ"י
בראשון וגם כדכתיב את שצוקך חשוב כאילו הי'
כתוב פאת ויכול ללמוד בגז"ש מהבנים אצל צבאי
נמי לא ניתא לי לרש"י בזה דאין דרך לדרוש גז"ש

ומה שהקשה על שפתי דעת יו"ד סי' ס"א ס"ק י"ד
שפי' מחרות שקיבלה מחבר ועכ"ל כי להקל
נמנעו עליו דם ואיך הקיל כ"כ בא ה"ל דם ריקום
ו"ל דבמחרת כיון שאין אפרוח יכול להיות נולד ממנו
כמש"כ לעיל הקילו דלא תשוב כלל כדם אפרוח וגם
לא חל עליו שם נבילה, פיין חזו"ש יו"ד סי' ע"א.

והיטב נתעורר כי בדרתו על המחבר ורמ"א סי'
ל"ח סעיף ז' צ"ל כי' שלא הגיכו דלדין
קו"ל דצ"ל חד בתיי' בעל כיון דהוי ספק אם הוא
במקום האורח כמבואר בסי' ס"א וכו' ודעתו ח"י שיש
גוונא שלכונ"ע אסור כדם בודאי כגון שהוא בקשר
החלומן ונתפשט ומיירי המחבר בכה"ג זה וודאי
נכון. אמנם בפשיטות י"ל שסמט עצמם על מש"כ
בזר בסי' ס"א ששם הוא עיקר מקומו וכן דרך
הפוסקים זכ"מ.

והנה צ"ב ענינא דשלוה בקן אכתוב לו קושיא
שהקשתי מימי בחרותי על בא דאמרינן צ"ל
ו' ע"ב אמר רב צ"ל עס יליאחב נגמרה ופלפל בש"ס
למאי נפק"מ אם לענין בצי"ח או לענין יו"ע ומסקינן
דכל עס יליאחב רוצה נגמרה כי וק"ל לפי דאמרינן
חולין קמ"א ליושב בא דחניא חיי שובך חייב בשילוח
ואוקמוס ויש גורסים כן בשם רב אמר רב צ"ל עס
יליאחב רוצה חייב בשילוח מקני לא קניא עד דנפל
בחניו עיי"ש, וא"כ הי' אפשר לומר גם מה דאמר
רב צ"ל ו' צ"ל עס יליאחב נגמרה שכוונה לומר
עס יליאחב רוצה נגמרה כדמסיק, והנפק"מ הוא לענין
שילוח בקן דנדע לפרש בזה בצרייחא דיוני שובך
שחייב בשילוח שהוא מכאי עממא דצ"ל עס יליאחב
רוצה נגמרה להחייב בשילוח אבל לענין קנין לא
קניא עד דנפל לחזר לכדיי וכדאמר רב גופא במס'
חולין וביא קושיא נאכ לדעתו.

וכנני צפריסח של"י רב לכבוד מר אביו כג'
המפורסם ולכ' גיסו כג' שליט"א ולכבודו ולכבוד
אחיו נ"י, החותם בצרכה, יד"ע.

יונתן שטייף

נאול"י אין לבחור המכונה שלא יאמרו כל הסריקין
אסורין וסריקין צייתום מותרין]. ולא צלתי
לדון על מה שלא ראיתי.

וידא רעווא שזכר להצטחח בגניא לוס החמישי
יכ' לשון ולשמח כאו"צ בטורה. ידיו
צלח"ח.

יונתן שטייף

סימן עט

צ"ב, צ' וילא חש"ב ל'.

לכ' ידי"ע הבחור המופלג חריף ושנון
כמרגלית דלית לה עימא צנשי"ק בשמו
מפארים כרצ מו"י ר' עמרם הלוי
יונגרייז שליט"א, צק"ק דיענדיטש יט"א.

אחדשן"ט הגיעני נועם מכתבו. ומכ שהקשה
סתירת הר"ן מחולין ס"ד שפי' צ"ל מחרות
ממה שקיבלה מחבר דלא כרש"י ז"ל שכתב דספנא
מארעא ובחולין ק"מ פי' הר"ן צטננו צ"ל מחרות
שאין אפרוח בא מהן ע"כ י"ל דל"ק דאפילו אם נפרש
שהוא מחבר מ"מ כל שהצ"ח נעשה מחרת כעין
עוויית חוטין זה כוכחה שנפסד הריקום שבו ולא
יוכל עוד אפרוח להיות נולד ממנו כי נתקלקל כבר
האפרוח, שה' ראוי להיות נולד ממנו, קודם גמר
ילירתו וא"כ שפיר כתב הר"ן בסוף חולין על צ"ל
המחרות שטכ"פ אין אפרוח בא מהן, ואין טוונתו
שמיירי בדספנא מארעא אלא אפילו אם קיבלה מחבר
מ"מ נפסד מלהיות אפרוח בר קיימא בא ממנו וגם
מש"כ הר"ן חולין ס"ד על רש"י דלאו דווקא בדספנא
מארעא כי ג"כ מדוויק שפיר ור"ל דכמו בדספנא
מארעא אין אפרוח נולד מהם כלל ושם משולס לא
נולד אפרוח ממנו שאין בו מרע בזכר כלל והוסיף
הר"ן דאיכא נמי כשקיבלה מחבר שלא יגדל אפרוח
והיינו מחרת כשנעשה כעין עווי שזה סימן שנתקלקל
ילירת האפרוח שבו וגם ממנה לא יכ' עוד אפרוח
ולד וא"כ דברי הר"ן אחדים במה ולא סתראי נייב.